

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/112/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012144
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120012144.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci D. J., o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 21.10.2020 sp. zn. 9PP/142/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 1.4.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného D. J., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného D. J., nar. XX.XX.XXXX v T., nap. bytom: W. P., C. XXX/XX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil: Okresný súd Bratislava II trestným rozkazom zo dňa 08.06.2017, sp. zn. 1T/94/2017 podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona v trvaní 1 rok nepodmienene, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, nespĺňa materiálne podmienky na podmienene prepustenie. Prvostupňový súd v tejto súvislosti konštatuje, že druhá zákonná (materiálna) podmienka a to tá, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život a to plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu sa nejavila byť splnená vzhľadom k hodnoteniu riaditeľa ústavu, podľa ktorého sa v predchádzajúcich ústavoch u neho vyskytli nedostatky - i keď sa jednalo o nedostatky menej závažného charakteru v dodržiavaní ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, ktoré sa však po vhodnej intervencii s personálom viackrát neopakovali. V ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou bol odsúdenému stanovený program zaobchádzania

dňa 23.09.2020, preto doposiaľ z objektívnych príčin nebol prehodnotený. Splnená nebola ani tretia zákonná (materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, teda neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. Aj riaditeľ ústavu v hodnotení konštatoval, že resocializačná prognóza odsúdeného je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá. V odpise registra trestov odsúdeného sa nachádza 8 odsúdení, pričom z odpisu registra trestov je zrejmé aj to, že odsúdený už vykonával aj nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov a 5 dní vo veci Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 9T/16/2018, ktorý vykonal dňa 02.08.2018. Aj napriek uvedenému sa po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dopustil ďalšieho trestného činu, za ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/18/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/77/2019, odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov, pričom predmetný skutok spáchal dňa 27.02.2019. Uvedené skutočnosti a početnosť predchádzajúcich odsúdení v spojení s hodnotením riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, nedávajú súdu dostatočnú záruku, že by po jeho prípadnom podmiennečnom prepustení viedol riadny život.

Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

Prvostupňový súd správne zistil, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nespĺnenie oboch materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

Pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, t. j. preukázanie polepšenia správaním vo výkone trestu a plnením svojich povinností, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život.

Vzhľadom na hodnotenie odsúdeného nie je možné správanie odsúdeného v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce polepšeniu. Správanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni a nebola mu uložená ani jedna disciplinárna odmena. S poukazom na absenciu disciplinárnych odmien a doby výkonu trestu odsúdeným, je jeho správanie vo výkone trestu skôr výrazom prispôsobenia sa samotnému režimu výkonu trestu a nie prejavom jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený napriek dobe doposiaľ vykonaného trestu svojou vlastnou aktivitou, ktorú možno objektivizovať najmä cez disciplinárne odmeny nepreukázal polepšenie, nakoľko nebol ani len raz disciplinárne odmenený. Nemožno teda urobiť záver, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu celého trestu. Súd nevzhladal progres, polepšenie v správaní odsúdeného.

Sťažnostný súd zdôrazňuje že pri vyhodnení druhej materiálnej podmienky, t. j. predpoklad vedenia riadneho života po prepustení z výkonu trestu, je potrebné posúdiť všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti ako aj resocializačnú prognózu odsúdeného. Sťažnostný súd v tejto súvislosti poukazuje na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá sa javí ako menej nepriaznivá, vzhľadom na opakované páchanie trestnej činnosti drogovú závislosť, dlhodobú nezamestnanosť odsúdeného a dosiahnutie základného vzdelania. Sťažnostný súd zároveň zdôrazňuje, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú prijať záver o splnení druhej materiálnej podmienky. Odsúdený už bol v minulosti súdne trestaný (má 8 záznamov), bola mu daná možnosť preukázať polepšenie aj prostredníctvom inštitútu podmiennečného odsúdenia, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil, zároveň opakovane vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, čo očividne nemalo na neho účinok, nakoľko sa opätovne dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený. Uvedené nasvedčuje tomu, že jeho aktuálne správanie vo výkone trestu je len výsledkom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a nie dôsledkom jeho skutočného polepšenia, ktoré by dávalo nádej, že už v budúcnosti povedie riadny život. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v

súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.